

דברי תורה

מאת נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנאמרו במסיבת תנאים

של בת חדב"ן הרה"ג רבי יואל ווייסמאנדל שליט"א

יום ד' פרשת ויקהל-פקודי תשפ"א לפ"ק

יוצא לאור ע"י מכון מעדני מלך וויען - גליון אלף רמ"ז

והנה כל דבר שבעולם מושגח מאת ה' בהשגחה פרטית, אך היא בהעלם ובהסתר, אבל בשידוכין רואים יד ה' בגלוי, איך שיושב ומוזוג זיווגין, בת פלוני לפלוני, ומושיב יחידים ביתה, באופנים וסיבות שונות בנסים נסתרים שבתוך הטבע. ועל כן הורה ה' בהארון עם הכרובים, שמורה על זיווג האדם, שמקום ארון אינו מן המדה, לא שולט בזה קני המדה הגשמיים, אלא בנס הוא עומד, שרואה לפניו ארון עם הכרובים, ולא תופסים מקום בדרכי הטבע, אלא בנס הם עומדים.

ואמרו (מועד קטן יח:) מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים מה' אשה לאיש, מן התורה דכתיב (בראשית כד-ג) ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר וכו' ע"ש. והיינו שהגם שכל מאורעות האדם הם מה', אבל זיווג האדם כל אחד רואה בגלוי שמה' אשה לאיש, שהרי לבן ובתואל הרשעים גם כן הודו שמה' יצא הדבר. שידוך בין אברהם אבינו ויצחק בנו, עם בתו של בתואל הרשע ואחות לבן הארמי, זה לא יתכן רק בגזירת ה'. ועל כן דבר זה שמקום ארון עם הכרובים אינו מן המדה, אלא בדרך נס, זה מסורת לנו מאבותינו, שבשידוכו של אברהם עם יצחק בנו, נאמר כבר מה' יצא הדבר, ומה' אשה לאיש.

ואם רוצים לזכות שהשכינה ישרה בהזיווג, כמו שהיתה השכינה שורה בין הכרובים, זהו רק כאשר בונים הבית על דרך ישראל סבא, ש'מסורת אבותינו בידינו, אז תשרה בהבית ברכה בלי שום הגבלות, ומקום ארון אינו מן המדה. ■

בגמרא (מגילה י:) אמר רבי לוי דבר זה מסורת בידינו מאבותינו מקום ארון אינו מן המדה [אינו אוחז למעט מדת קרקע לכל צדדיו כלום, כדקתני יש לו עשר אמות לכל רוח, באמצע בית קדש הקדשים היה יושב, ויש ריוח בינו לבין הכתלים עשר אמות לכל צד, וכל הבית אינו אלא עשרים על עשרים, נמצא שאינו ממעט כלום], ובנס היה עומד ע"כ.

ונראה דהנה כל ההשפעות מלמעלה היו יורדין דרך הבית המקדש, וכל כלי שהיה בתוכה היה משפיע ענין מיוחד לעצמה. והנה בהארון היו מונחים לוחות העדות, ועליהם היו הכרובים פורשי כנפים למעלה, סוככים בכנפיהם על הכפורת, ופניהם איש אל אחיו (שמות כה-ב). והכרובים היה לאחד צורת זכר והשני צורת נקבה (זוה"ק ח"ג נט.). ואמרו (יומא נד.) בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת, ומראין להם את הכרובים שהיו מעורין זה בזה [מדובקין זה בזה ואחוזין ומחבקין זה את זה], ואומרים להן, ראו חבתכם לפני המקום, כחיבת זכר ונקבה ע"כ.

ויש לומר כי השפעת זיווגי ישראל שורשן במקדש הם מהכרובים, אשר פניהם איש אל אחיו, והם מונחים על הארון, להורות שיש לבנות ביתם על דרכי התורה. ושם היתה במקדש השראת השכינה כמו שנאמר (שם כה-כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים. ועל דרך זה היא בזיווגו של אדם, כאשר הם מונחים על יסודות התורה של הארון, אז זכו שכינה שרויה ביניהם (סוטה יז.).